

## عنوان مقاله:

تحلیل عوامل روی آوری به زیست اخلاقی از منظر نهج البلاغه

## محل انتشار:

اولین همایش ملی مهارت های نو در روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسندگان:

محمد هادی اربابی -

فاطمه صفایی مجد -

## خلاصه مقاله:

شناخت خود، سودمندترین و راهبردی ترین و پیش فرض هر فعالیت اخلاقی و انسانی محسوب می شود. فراخوان امام علی(ع) به معرفت نفس در واقع به مثابه ی دعوت اخلاقی بوده و از این طریق اصل مهمی را در محاسبه ی نفس و خود سنجشی معرفی می-کنند: «تقدم حسابرسی درونی و شخصی بر حسابرسی اغیار و ناقدان بیرونی». فایده ی راهبردی این همبستگی، مواجهه ی هوشمندانه و هوشیارانه در روابط چهارگانه درون فردی، بین فردی، برون فردی و قدسی است که اولین رابطه، بنیان و اساس سایر روابط محسوب شده و زیست اخلاقی و غیر اخلاقی منوط به ماهیت و کم و کیف این رابطه است. مراد امام(ع) از مواجهه-ی هوشمندانه، اعم از هوش شناختی، هیجانی و اخلاقی بوده و آن را پایه و اساس مدیریت بر خود در همه ی شوون فرد دانسته و راز و رمز کامیابی در زیست اخلاقی- انسانی را نتیجه رعایت آن می داند.

## کلمات کلیدی:

عوامل روی آوری، زیست اخلاقی، نهج البلاغه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952322>

